

वा० रा०

॥ १०९ ॥

प्रसरमं वकाशं ॥ १९ ॥ २० ॥ इति श्रीरामाभिरा० वा० उ० अष्टषष्ठितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथ लवणवधः तदिति ॥ १ ॥ कटक

उ० कां०

स्वयमेवागतः शत्रुर्नमोक्तव्यः कृतात्मना ॥ यो हि विक्लवया बुद्ध्या प्रसरं शत्रुवेदिशेत् ॥ सहतो मंदबुद्धिः स्याद्यथाकापुरुषस्तथा ॥ १९ ॥
तस्मात्सुदृष्टं कुरु जीवलोकं शरैः शितैस्त्वां विविधैर्नयामि ॥ यमस्य गेहाभिमुखं हि पापं रिपुं त्रिलोकस्य चराधवस्य ॥ २० ॥ इत्यार्षे श्री
म० वा० उ० अष्टषष्ठितमः सर्गः ॥ ६८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तच्छ्रुत्वा भाषितं तस्य शत्रुघ्नस्य महात्मनः ॥ क्रोधमाहारय
तीव्रं तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ १ ॥ पाणौ पाणिं सनिष्पिष्य दंतां कटकटाय्य च ॥ लवणो रघुशार्दूलमाङ्गयामास चासकृत् ॥ २ ॥ तं ब्रुवाणं
तथा वाक्यं लवणं घोरदर्शनं ॥ शत्रुघ्नो देवशत्रुघ्न इदं वचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ शत्रुघ्नो न तदा जातो यदान्ये निर्जितास्त्वया ॥ तदद्य बाणाभि
हतो ब्रजत्वं यमसादनं ॥ ४ ॥ ऋषयोऽप्यद्य पापात्मन्मया त्वां निहतं रणे ॥ पश्यंतु विप्रा विद्वांसस्त्रिदशा इव रावणं ॥ ५ ॥ त्वयि मद्बाणानि
दर्शयेपति ते घनिशाचरे ॥ पुरे जनपदे चापि क्षेममेव भविष्यति ॥ ६ ॥ अद्य मद्बाहुनिष्क्रान्तः शरो वज्रनिभाननः ॥ प्रवेक्ष्य ते ते हृदयं पद्म
मं शुरिवार्कजः ॥ ७ ॥ एवमुक्तो महावृक्षं लवणः क्रोधमूर्च्छितः ॥ शत्रुघ्नो रसिचिक्षेप स च तं शतधाच्छिनत् ॥ ८ ॥ तदृष्ट्वा विफलं कर्म
राक्षसः पुनरेव तु ॥ पादपान् सुबहून् गृह्य शत्रुघ्नायास्तजद्वली ॥ ९ ॥ शत्रुघ्नश्चापितेजस्वी वृक्षानापततो बहून् ॥ त्रिभिश्चतुर्भिरेकैकं चिच्छे
द नतपर्वभिः ॥ १० ॥ ततो बाणमयं वर्षं व्यसृजद्राक्षसोपरि ॥ शत्रुघ्नो वीर्यसंपन्नो विव्यथेन सराक्षसः ॥ ११ ॥ ततः प्रहस्य लवणो वृ
क्षमुद्यम्य वीर्यवान् ॥ शिरस्यभ्यहनच्छूरं सस्तांगः समुमोह वै ॥ १२ ॥ तस्मिन्निपतिते वीरे हाहाकारो महानभूत् ॥ ऋषीणां देवसंघानां
गंधर्वाप्सरसां तथा ॥ १३ ॥

टाय्य कटकटाशब्दवतः कृत्वा ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ वज्रनिभाननः वज्रायुधसमायभागः ॥ अंशुः किरणः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ सस्तांगो गलितांगः ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १०९ ॥